

STARTO

OFICIALA ORGANO DE ĈEĤA ESPERANTO-ASOCIO

N-ro 3

Majo-Junio 1969

A dále...

Pěkné, velmi pěkné byly dny ustavujícího sjezdu v Brně. Díky za ně všem, kteří nám je připravili. Radost a nadšení prolínala všechna jednání. A potom nastal život všedních dnů - nám v ústředí i vám v kroužcích.

Dostáváme dopisy, hodně dopisů. Ve všech je nejlepší vůle naplnit slova skutkem, ale v mnohých je také upřímná obava, abychom se nenechali ukolébat do tichého snění. Tyto obavy plně chápeme.

Zamysleme se tedy nad naší současností. Užší předsednictvo svazu se od ustavujícího sjezdu schází na Osvětovém ústavu v Praze pravidelně každého středu, aby řešilo naléhavé úkoly. Nejaktuálnější bylo ujasnění vzájemného poměru mezi Osvětovým ústavem a ČES dohodou a co nejbližší vydání a distribuce sjezdového čísla svazového časopisu Starto.

Různé úřady a instituce musely být informovány o ustavení svazu a složení jeho orgánů, musel být otevřen bankovní účet, zhotovena razítka, členské přihlášky a průkazy. Do ciziny byl rozeslán Akční program KSČ, byla zajištěna oficiální účast na ustavujícím sjezdu AE SSR, na 54. kongresu UEA a na 3. mezinárodní konferenci škol, ve kterých je vyučováno esperanto v Helsinkách a na sjezdu TEJO v Tyresö. Na ministerstvu kultury byla projednána možnost vydávání učebnic a slovníků, osobními návštěvami byly navázány kontakty s NF, kde jsme jednali o možnosti dostat v budoucnosti pro svaz subvenci a o možnosti získat místnosti pro svazový sekretariát (velmi palčivá otázka), jednali jsme s Kartografickým nakladatelstvím v Praze o vydání kapesního atlasu světa v esperantském překladu, zavedli jsme pravidelnou informační službu pro rozhlas a tisk. Dále už snad jen v bodech - schvalování sekcí a jejich akcí, korespondenční i osobní styk s kluby a kroužky a oficiální účast na jejich akcích (Nová Paka atd.), zpracování české části esperantské encyklopedie, otázka tisku svazového orgánu, spolupráce se slo-

vevazkými esperantistý (velmi hezká byla oficiální i neoficiální účast českých esperantistů na ustavujícím sjezdu AE SSR a naprosto srdečné ovzduší), styk s UEA, kulturní festival Opava-Hradec 1970, setkání v Poděbradech, seminář esperantistů-komeniologů v Přerově před vídeňským kongresem UEA 1970. To vše je jen velmi stručný výčet práce ústředí. Má to být informace, že jsme neustrnuli, ale naopak se snažíme řešit vše podle svých sil a daných možností.

V Brně jsem vás prosil o důvěru. Vaše dopisy ji plně vyjadřují, a věřte, že vaše slova nám hodně pomáhají a dodávají chuť k další práci. Jen se na nás nehněvejte, jestliže odpověď na vaše dotazy není okamžitá. Všichni máme dobrou vůli, ale ta často nestačí v provizoriu, v kterém pracujeme.

A vás prosíme o vzornou spolupráci ve vašich skupinách. Otázka co nejvýhodnější organizace podle místních možností a vyrovnání členských příspěvků svazu jsou nyní úkoly nejaktuálnějšími, které si vyřešte ještě v tomto měsíci. Nemusíme vás snad přesvědčovat, že počet členů svazu je stěžejním bodem při všech našich oficiálních jednáních - a na nás všech záleží, kolik nás v pevné organizaci svazu bude. To víte všichni dobře a my vám za toto pochopení děkujeme.

V Brně jsme si řekli, že být esperantistou musí znamenat být vzorným občanem našeho státu. Musíme toho dosáhnout, abychom co nejdříve tak byli i hodnoceni.

La vojo: Nur rekte, kurage kaj ne flankigante ni iru la vojon celitan!

Josef V í t e k

o - o - o

"PRIBYLINA" ESTAS NOMO POR MEJLOSTONO

Konstituigis Asocio de Esperantistoj en Slovaka Socialisma Respubliko

Pitoreska verda ĉirkaŭaĵo de Altaj Tatroj apud Liptovský Hrádek estis bonŝanca elekto por Esperanto-kunveno; inter la 9-a kaj 11-a de majo kongresis tie, en la novkonstruita hotelo "Esperanto" en Pribylina, pli ol sesdek slovakaĵ esperantistoj, kiuj ĉeestis la konstituigon de Asocio de Esperantistoj en Slovaka Socialisma Respubliko.

Partoprenis ankaŭ delegitoj de Ĉeĥa Esperanto-Asocio kun s-ano Vitek, delegitoj de Junulara Sekcio de ĈEA kun s-ano Zdvihalová kaj de MEM-sekcio. Dudeko da aliaj ĉeĥaj esperantistoj venis private.

Né malproksime de la loko, kie mortis la aŭtoro de la unua lernolibro de Esperanto por ŝlovakoj, oni sigelis la rezultojn de sia lastatempa laboro. La slovaka semideanaro jam okupas solidan pozicion en diversaj medioj: radio, gazetaro, Aka-

demio de Sciencoj ktp. Nova organiza formo ebligis certe pli sukcesan penetron....

Garantii tion celos la estraro de AE SSR kun sia prezidanto Pavel R o s a kaj tiuj ĉi estraranoj: E. Hrieh, M. Hysko, J. Jánošov, D. Koronezy, M. Kucin, M. Neubeler, M. Rybín, ing. I. Slávik, d-rino M. Šaturová, E. V. Tvaroček, A. Váňa, ing. I. Veselý, M. Závodský, ing. M. Zvara; vicestraranoj: ing. M. Froncová, M. Kepenová, J. Kovalčík, E. Lukáčiková, Š. Michalka; anoj de revizia komisiono: d-ro M. Magyar (prezidanto), A. Dobrotová, Š. Korčmároš, E. Márová, J. Tibenský; anstatuantoj: T. Gaál, ing. N. Lip-ták.

Por la belega kaj sincera akcepto (nature!) apartenas al ĉiuj organizantoj niaj elkoraj dankoj.

-kml-

Dobrý začátek v Nové Pace

Účelem třídního setkání, které uspořádala místní skupina pod vedením T. M. Bohuna ve spolupráci se skautskou organizací 9. - 11. května, bylo oživení a podpora rozvíjející se činnosti novopackých esperantistů, a to, kromě místních, bylo dvacet z Prahy, další z Poděbrad, Kolína, Pardubic, Dvora Králové, Kladna a jiných míst.

Hosté se věnovali prohlídce města a blízkého okolí a první den se sešli u táboráku, který připravila mládež ze skautského oddílu. Setkání vyvrcholilo kulturním programem v neděli 10. května, naplněným převážně hodnotnou hudební produkcí místního kvarteta.

Zástupci ČES projednali s vedoucími organizátory možnosti i potřebu oficiálního ustavení esperantského kroužku v Nové Pace, otázku případného nájmu chatové základny pro konání letních kursů a možnost tisku svazového časopisu v místní tiskárně.

Setkání ve velku splnilo zamýšlený účel, jeho program byl pečlivě a důkladně připraven. Vážným nedostatkem však bylo pozdní vydání tištěných pozvánek s programem až těsně před setkáním. V opačném případě mohla být účast a ohlas daleko větší.

/Sv./

SKRIBAS NIAJ LEGANTOJ

Dum distrikta konferenco en Nia urbo, kiam mi partoprenis kiel delegito kaj kie oni elektis min membro de la komitato por junulara organizo Junak, mi havis okazon propagandi interkomprenigo de popoloj. Kiam en konferenco paŭzo unu delegito postulis, ke la interkompreniga lingvo estu la angla, mi kontrauargumentis per facileco de Esperanto. Praktike mi demonstris ĝin al unu studento de medicino; ĉar li scipovas la latinan, mi al li, kiu neniam Esperanton aŭdis, diris jenan frazon en Esperanto: "Se vi konas bone la latinan, vi min kom-

PÍŠE NÁM: Skolta Esperantista Ligo
Nacia Sekcio Ĉeĥoslovakie

Sestry a bratři, mladí přátelé,

nesložili jsme ruce v klín ani v nejhorsí době našeho státu. Jinými cestami jsme esperantu vyučovali dál. Byli to bratři junáci, kteří nezálekli překážek a pořádáním kursů esperanta na SET připravovali jak junáky tak i ostatní mládež na příchod lepší doby, kdy se znovu všichni vzbudí, aby ustavili celostátní organizaci, věřím, že se samodejně ze Slovenska, jak jinak už nemůže být.

Skautská esperantská liga s pomocí esperantských svazů hodlá zaútočit na všechny skautské organizace v rámci připravovaného Jamboree v roce 1971, které se bude konat v Japonsku, a ovlivnit funkcionáře, aby pomohli uplatnit myšlenku, kterou se podařilo realizovat již v Essexu - zavést esperanto na velkých skautských srazech. Zatím máme ze všech národních sekcí snad nejlepší pozici my. Zájemců o spolupráci a o členství v NS SEL se přihlásilo již 20. Zatím víme o kursech pro junáky v Nové Pace, Mostě, Moravských Budovicích, Třebíči, Táboře a Elzevě. Zatím se nám práce pomaloučku rozrůstá, díky pochopení jak ve vedení Československého Junáka tak v redakcích časopisů Skaut-Junák a Skauting. Těm, kteří už dnes pomáhají, patří můj dík.

Naše adresa je: Junák, výchovný odbor - skupina esperanto, Čapajewovo náměstí 6, P r a h a 3.

V důvěře v lepší časy všechny srdečně zdraví

Standa Lešinger
bývalý zástupce SEL v ČSR

prenos kaj vi al mi respondos. "Lituj tradukis la frazon kaj respondis, kio vekis grandan miron de la ĉirkaŭstarantaj delegitoj.

Josef Jaroš
Frýdek-Místek

ENKETO DE STARTO → ENKETO DE STARTO → ENKETO DE STARTO → ENKETO DE STARTO → ENKETO DE STARTO → ENKETO →

(daŭrigo el n-ro 1/69)

Kiu lastjara evento impresis vin plej multe kaj kial:

- 1/ en la movado enlanda
- 2/ en la movado eksterlanda
- 3/ konekse kun la problemo de Internacia Lingvo?

x . x . x

Id. Vlastimil K o č v a r a, Opava

1/ Pasintjare mi travivis la plej belajn momentojn dum la studado de "MANON LESCAUT" en Esperanto. Studi kun profesiaj aktoroj teatraĵon en fremda lingvo estas ne nur interese, sed ankaŭ fortostreĉe. Ne mirinde, ke mia plej granda impresio estis, kiam mi povis aŭdi de sur la scenejo en Pula (Jugoslavio) belegajn, emociplajn versojn de Nezval.

2/ La sruŝcenigo de "MANON" rilatas kaj la enlandan kaj la eksterlandan E-movadon.

3/ Mia opinio okazis nenio eksterordinara tiurilate.

Jiří K o ř í n e k, Ústí nad Labem

1/ Trilanda E-rekontigo en Jablonec nad Nisou kun la prezentado de MANON LESCAUT. Unueco de ĉeĥoslovakaj esperantistoj en aŭgusto 1968.

2/ Maldisciplinemo de pluraj esperantistoj, ekz. alvoko de finna esperantisto en Esperanto-Gazeto ne obei la definitivan decidon de Esperanto-Akademio koncerne uzadon de participoj; la fiasko de Teatra Festivalo de Pula kaj de antaŭkonsentita prezentado en Zagreb.

3/ La sinteno de UNO kaj UNESKO al la problemo de Internacia Lingvo kaj rekte ŝoke impresis min misuzado de Internacia Lingvo por mensogaj kalendaroj kontraŭ ĉeĥoslovakio. Uzi Esperanton por mistifiki la tutmondan publikon jam vane provis Hitler, resp. pluraj germanaj "esperantistoj", inter kiuj misfamigis "E-Patrineto" Anna Tuschinski k. a.

Karel K r a f t, Obořiště

1/ Laboron de nia anaro oni povas prijugi ofte nur post certa tempopaso. Bedaŭrinde, ke eĉ pri tiuj etaj faroj ne ekzistis pasintjare tuja kaj kompleta informiteco. Ekstarto de STARTO espereble ĉion mankantan notos.

2/ La objektivan opinion pri la eksterlandaj impresoj influegis la aŭgusta frateca ĉirkaŭbrakumo, kiu daŭre progresas, malhelpas la spiradon kaj mispeguligas la impresojn de la unuaj sep dekduonoj de la pasinta jaro.

3/ Mi obeas al la portempa cenzuro kaj ne intencas tuŝi la tiklajn rilatojn de la Movado kun la Dura Realo.

Ing. Ladislav K r a j c e, Tábor

1/ Ellaboro de nova statuto de ĈEĤA ESPERANTO-ASOCIO kaj ĝia transdono al Ministerio de Internaj Aferoj.

2/ Oktobra enkonduko de trifoja ĉiutaga E-elsendado de Radio Varsovio. Eble ni ankaŭ povus eluzi tion por konvinki nian radion pri enkonduko de E-elsendado por fremdaj landoj.

3/ Nesufiĉa stato de esperantista gazetaro. Ni certe bezonas havi iun gazeton, kiu aperas minimume ĉiusemajne. Ankaŭ por nia lando devas esti eldonado de gazeto la unua zorgo de la nova organizaĵo.

D-ro Vlastimil Novobilský, ČSe, Ústí nad Labem

1/ Ke nia membraro tiel entuziasme salutis la renesancon de nia socio ekde la komenco de la pasinta jaro sentante internan satisfakcion pro sia langjara, malfacila kaj ofte mistaksata laboro.

2/ Oni sentas gojon, kiam ero el nia nacia kultura trezoro penetras al Eksterlando. Se tio okazas pere de Esperanto, oni gojas duoble: kiel ĉeĥoj kaj kiel esperantisto. Pasintjare mi alte aprezis la fakton, ke la teatra grupo aktiva el Opava finstudis kaj prezentis elstaran versan dramon de Vítězslav Nezval "MANON LESCAUT" en la traduko de Jiří Kořínek al eksterlanda publiko.

3/ Se oni ekkomprenis la idealojn de nobla fondinto de Esperanto, poste oni ne povas ne senti angoron pro la etika misuzo de ĝi fare de kelkaj eksterlandaj gazetoj kaj radiostacioj en la dua duono de la pasinta jaro.

D-ro Tomáš P u m p r, Praha

1/ La plej precipan signifon por nia enlanda movado havas konkretaj paŝoj entreprenitaj por nova establo de propra landa organizaĵo, ĈEĤA ESPE-
RANTO-ASOCIO, kiu donos al ni eblecon de plua evoluado laŭ propraj intere-
soj de la ĉeĥaj esperantistoj en kontakto kun la movado tutmonda.

2/ La reelekto de d-ro Ivo Lapenna en la gvidan postecon de Universala Esperanto-Asocio. Lia iniciativo kaj aktiveco garantias, ke sub lia prezidado la Esperanto-movado akiros prestiĝon kaj plusajn sukcesojn ankaŭ en la eksteraj rondoj.

3/ La fakto, ke la manuskripto de monumenta verko "PLENA ILUSTRITA VORTARO DE ESPERANTO" (Waringhian) estis transdonita en presejon kaj oni jam komencis la kompostadon. La apero de tiu leksikono signifos komencon de nova epoko por Esperanto kiel lingvo matura por ĉiuj fakoj de la homa agado.

František P ř i b o r

1/ Difekto de nia memorŝtono dediĉita al Theodor Ĉejka dum pasintjaraj aŭgustaj tagoj (nuntempe ĝi estas denove en bonordo).

Sukcesplena arango de "INTERNACIAJ TAGOJ EN JABLONEG" kaj malsukceso de SIA en Plzeň.

Eldono de libro pri historio de P ř i b o r kun E-resumo (ĝi estas havebla en la urba muzeo).

2/ Ĝojigis min sukcesplena mondkongreso en Madrido (mi vidis lumbildojn de s-ano Šustr el Praha).

3/ \emptyset

Miloslav Staňura, Ostrava

1/ Eldonado de STARTO.

2/ Eldonado de la revuo "LA MONDA LINGVOPROBLEMO" - ĉar ĝia multlingveco atingos pli vastan sferon de fakuloj, ol publikaĵoj presataj nur en Esperanto.

3/ Artikolo de Ints Ĉaĉe pri Lenin kaj Esperanto en Zprávy ČSEV 1968, ĉar ĝi konatigas faktojn ĝis nun ne konatajn. Rekomendinde estas publikigi ĝin nacilingve.

Inĝ. František S v i t á k, Praha

1/ La kulmino de preparlaboroj je la renovigo de memstara E-organizo.

2/ La mondskala kampanjo de UEA (prof. d-ro I. Lapenna) kontraŭ la lingva diskriminacio kaj por la kultura egalrajteco de ĉiuj, precipe malgrandaj nacioj pere de la neutrala Internacia Lingvo.

3/ La eniro de armeoj de la kvin socialismaj landoj en Ĉeĥoslovakion; ĝi ne nur ĝenerale, sed ankaŭ inter Esperanto-organizaĵoj de koncernaj landoj, grave difektis la amikajn rilatojn kaj per tio bremsis certgrade la progreson de la Internacia Lingvo.

Roslav Š u s t r , Praha

1/ Reakiro de memstareco kaj sendependeco de **ESPERANTISTA KLUBO EN PRAHA**. Ĝi tiu plej malnova kaj plej granda Esperantista klubo en nia lando kreskis kaj evoluis dum 50 jaroj spite de du mondmilitoj kaj nazia okupacio. Nun ni memstarigas kaj revenas al nia origina formo de Klubo, fondita en la jaro 1902.

2/ **GRANDAJ KULTURAJ ATINGOJ DE UEA** en kunlaboro kun UNESKO. La jaro 1968 estis **JARO DE HOMAJ RAJTOJ!** UEA staris plene en la servoj de Homaj Rajtoj kaj kunigis ĝin kun siaj laboroj por Internacia Lingvo kaj kontraŭ la lingva diskriminacio. D-ro Lapenna en ĉiuj siaj paroladoj akcentis malbonon de lingva diskriminacio, kiun grandpotencoj aplikas en siaj mondrilatoj.

3/ La problemo de **IL ĉiam pli** kaj pli elstaras antaŭ la okuloj de tiuj, kiuj perfektan internacian interkomprenigon bezonas. Mi ĉiam pli kaj pli bone vidas, ke niaj antaŭuloj ne laboris vane. Ili donis al ni forton, forigis pesimisman, heziton kaj timon. Ilia optimismo ligas nin - kurage kaj ne flankigante - iri la vojon celitan ĝis plena venko de Lingvo Internacia - **ESPERANTO**.

Eduard V. T v a r o ŝ e k , Trenčín

1/ La spontanea favora akcepto de Esperanto fare de la publiko kaj diversaj instancoj (gazetaro, radio, revuoj, societoj) en Slovakio - kaj la nova rajto al restarigo de organizita movado en nia ŝtato. Ĝi montras, liel profundan senton por vera internaciismo ni havas, se estas por ĝi kreita favora etoso.

2/ La ĉiam pli kreskanta nombro de plej diversaj internaciaj kulturaj okazaĵoj organizataj en Esperanto. Ĝi estas pruvo, ke Esperanto vere estas grava kultura faktoro en la munda intersango de kulturaj valoroj kaj en interpopolaj rilatoj.

3/ La negativa sinteno de UNESKO-Sekretariejo rilate al Esperanto, ĉar ĝi montras, ke ankoraŭ ĉiam ne decidis pri tutmondaj problemoj homoj kun kompetenta klarvido kaj juĝkapablo.

Josef V o n d r o u š e k , Brno

1/ Tre sukcesa surscenigo de la fama versdramo de Vítězslav Nezval **"LESCAUT"** en Jablonec nad Nisou en same fama traduko de Jiří Kořínek.

2/ Ke prof. I. Lapenna okaze de la Universala Kongreso en Madrido konsentis denove akcepti prezidantecon de UEA.

3/ La unua evento, la surscenigo de fama teatraĵo kaj prezentado fare de profesiaj aktoroj profunde impresis la spektantojn kaj nepre devas pensigi homojn kun kulturaj interesoj pri grava valoro de la internacia lingvo. La dua evento, la prezidantecon de prof. I. Lapenna en UEA signifos seninterrompan firmigon de nia movado, pluan kontinuan kreskon de ĝia prestiĝo kaj aŭtoritato, sub lia gvido ludos nia movado ĉiam pli gravan rolon en la mondo.

Z p ř e d s e d n ě t v a Č E S

(informace a vysvětlivky)

1. K zdůvodnění a vysvětlení systému "kolektivního" členství prostřednictvím místních skupin (kroužků, klubů), které je zakotveno ve stanovách Svazu, uvádíme:
Tento systém znamená pro nový Svaz, který nemá zatím žádný administrativní aparát, ani vlastní kancelář, především značné úspory práce s evidencí členů a účtováním příspěvků. Zároveň jde o závazné finanční úspory v bankovních nákladech (platí se za každou platbu). Předpokládáme také, že sprostředkování inkasa svazových příspěvků (se zápisným) pomůže esperantským klubům upevnit spojení s jejich členstvem a že tudíž tuto malou protislužbu Svazu i ve svém vlastním zájmu ochotně zajistí.
2. Pokud jde o zvýšený členský příspěvek + Kčs 20,-- pro případné přímé členy (přijaté ze závazných důvodů) nebo zvýšené předplatné časopisu STARTO Kčs 24,-- ročně pro nečleny Svazu, je toto řešení plně odůvodněné. Proti členové a odberatele - nečleni musí být totiž administrativně i nákladově obsluhováni jednotlivě přímo. Tím vzniká sekretariátu Svazu nejméně dvojnásobné zatížení pracovní, věcné i finanční ve srovnání s jedním členem "kolektivním" (prostr. EK).
3. Znovu zdůrazňujeme, že v členských příspěvech kategorií A, B a C je zahrnuto předplatné na časopis STARTO. Členové, kteří již před schválením příspěvkového rádu poukazali Kčs 12,-- jako předplatné na STARTO pro rok 1969, mají právo při placení členského příspěvku krátiť jej o tuto částku. V seznamech přihlášených členů je nutno tuto sražku vyznačit. Vzhledem k složitosti evidence budeme ovšem rádi, rozhodnou-li se ti, kdo mohou a chtějí, věnovat již zaplacené předplatné na tiskový fond Svazu.
4. Upozornění: Nepoužívejte již staré složanky s čísly účtů ČSEV č. 219 026 - Dílbač, Šviták a Sekce mládeže č. 219 138 - M. Nevan u STSP v Praze 1. Úhrady členských příspěvků a všechny ostatní platby ve prospěch ČES řiďte proto jediné na účet Svazu u SBČS, pobočka Praha 2, č. 02-4632-7. Pokud možno také postovní poukázky, které nám budou dodány z tiskárny, vám v nutném případě na požádání zašleme.
5. Abychom uspořili našim klubům a kroužkům práci a náklady s administrací STARTA kolektivním členům a umožnili jim v klidu se připravit na převzetí agendy, budeme do konce tohoto roku rozesílat STARTO ještě individuálně.

A. V. Z e d n ě k, Praha

- 1/ La armea interveno fare de niaj rusaj amikoj. Tio min tre malafable tiklis.
- 2/ La ĉirkaŭflugo de Luno fare de usonaj kosmonaŭtoj.
- 3/ La artikolo "Jeden jazyk pro všechny," kiun publikigis la gazeto "Haló - sobota" (kultura aldono de Rudé právo).

Ing. Josef D r l í k, Praha

- 1/ Ĝventoj ĉirkaŭ la demokratiigo kaj sekve eblecoj por nia esperantista laboro. Por mi tio signifas, ke mi povos rakte kaj senkaŝe propagandi niajn celojn.
- 2/ Laboroj de prof. Lapenna, kiuj kreas fundamentan teorion por Esperanta politiko de internacia skalo (pri diskriminacio de malgrandaj nacioj kaj lingva problemo). Mia opinio tiu ĉi laboro estas daŭrigo de tiu de d-ro Zamenhof, ĉar li ankau bone sciis pri la socia graveco de Esperanto.
- 3.

Ni pardonpetas la aŭtorojn de kelkaj el la enket-kontribuaĵoj pro niaflanka kelkvorta modifo de la tekstoj necesa pro kaŭzoj al ili konataj.

Očekává vás Prievídza

Letní esperantská kolej, pořádaná Domem kultury v Prievídzi, se koná
od 4. do 17. srpna 1969.

Běh zahrnuje kurzy A, B, C, výlety a návštěvy muzea, lázní, zoo apod. Veškeré informace, ústní i písemné, vám poskytne Dezider Koronczy, nábrežie Metoda 1707/16, Prievídza, který je rovněž autorem gramatiky pro účastníky kursu.

- o - o -

Ze Slovenska můžete rovněž obdržet hezký esperantský prospekt jeskyní stredoslovenského kraje. Zašle vám jej EK při Múzeu Janka Kráľa, Lip-tovský Mikuláš.

- o - o -

Objednejte si také divadelní hru Petra Karvaše "Eksperimento Damoklo" na adrese: DILIZA, Československej armády 31/III, Bratislava. Výše nákladu závisí od vašich objednávek. Hru přeložil Dr. Ľ. Izák, lektoroval E. V. Tvarožek, cennými radami přispěl Dr. T. Pumpr.

MALLONGE

= Al "Tria Esperantista Renkontigo"
2. - 4. 8. 1969

invitas vin EK Jablonec nad Nisou. La partoprenantoj vizitos i. a. Foiron de Liberec kaj havos okazon konatigi kun la ĉirkaŭaĵo de la urbo.

= 9-an tradician samideanan renkontigon (4. - 6. 7.) aranĝas EK en Poděbrady.

= S-anino Ahlrén el Svedujo ĵus finis sian prelegvojaĝon en Ĉeĥoslovakio, kiun organizis s-ano ing. Pavel Tichý, EK Svitavy.

= Kvardek kvar esperantistoj el Mělník vizitos inter 27. 6. kaj 9. 7. Jugoslavion kaj Aŭstrion. (laŭ informo de s-ano Vitek)

= La sekretario de ĈEA anoncas, ke dum lia libertempo (6. 7. - 31. 7.) ne okazos ĉiumerkredaj kunvenoj de la asocia estraro.

Autoklub v Příboře pořádá ve dnech14. - 19. srpna 1969

mezinárodní turistickou rally. Trať povede nejkrásnějšími místy Moravy a Slovenska v délce asi 700 km. Esperantisté - automobilisté, přihlašte se, organizační výbor vám zaručuje, že nebudete litovat. Pište o informace na Ředitelství mezinárodní autoturistické rally, poštovní schr. 14, Příbor, (Nový Jičín).

- - - - -

PŘIPRAVUJE SE NA ROK 1970

Mezinárodní železničářský lyžařský týden - v prvním týdnu února v oblasti Malé nebo Velké Fatry, ubytování ve 2 - 4-lůžkových pokojích. Informace a přihlášky: Ladislav Kovář, U Kostelíčka 519, Česká Třebová (1. 7. - 31. 8. 1969).

Poděbrady připravují jubilejní "X. setkání na břehu Labe" ve dnech 4. 7. - 12. 7. 1970.

Esperantský kulturní festival Opava-Hradec (10. - 13. 7.) v rámci oslav 200. výročí narození Ludwiga van Beethovena - světové výročí LEIBNICO. Pořádá EK v Opavě pod záštitou ČSČA a komise pro organizování Beethovenových oslav.

UNIKA OKAZO+UNIKA OKAZO+UNIKA OKAZO+

Kun la tuta mondo konatigos vin en Esperanto
POŝ-ATLASO DE LA MONDO

Ĝi enhavos pli ol 10 000 nomojn de urboj k. a. plejparte esperantlingvaj. En la atlaso estos per plurkolora presoj 41 sinoptikaj mapoj, fiziografiaj kaj politikaj. La bildigita teritorio estos dorsflanke akompanata de resuma teksto en Esperanto. La Poŝ-atlaso aperos en 1970. Pli detale informos vin: Kartografické nakladatelství, Kostelní 42, Praha 7, ĈEĤOSLOVAKIO.

UNIKA OKAZO+UNIKA OKAZO+UNIKA OKAZO+

Foužívejite INTERSTENO

V nynější době není těsnopis příliš v úctě, možná si myslí, že nahrávací přístroje činí jej zbytečným. Ale to je omyl. Každému člověku, který mnoho píše, přináší těsnopis užitek, poněvadž takový člověk šetří svůj čas a "čas jsou peníze."

V mladých letech se můžeme naučit těsnopisu rychleji. V esperantském světě je rozšířena soustava INTERSTENO, jež dovoluje psát jakýmkoliv písmem prostředkem, jelikož neuzivá zesílených tahů. Návody pro různé jazyky, včetně normálně tištěnými písmen apod. možno obdržet u p. Ol. Daglio, 15050 Costa Vescovalo (Al.), ITALIE.

FOR RIĜIGI PROGRAMON de viaj kurvenoj petu sonbendan prelegon kun dia pozitivaj pri la urbo kaj regiono Kamargo (suda Francujo). Prontos ĝin al vi s-ano ing. J. Rebiček, Humpolecké 208, Havlíčkův Brod. Indiku precize: 1. nomon kaj adreson de ER, 2. tagon de la semajno, en kiu la prelego estos aranĝita, 3. daton, en kiu vi deziras ricevi la prelegon (samozhale nur aŭtune), 4. nomon kaj adreson de respondeculo, kiu garantios, ke la prelegmaterialo ne difektigos.

Respondu plej malfrue ĝis la 15-a de augustoj

ĈU VI VOLAS ESTI INFORMATAJ?

Se jes, vi devas informi ankaŭ. Multfoje okazas, ke E-rondetoj raportas pri siaj aranĝoj, kampanjoj ktp. tute arbitre, sen komuniki tion antaŭ ĉio al la centra informa organo. Akurata kaj gustatempa informado ankaŭ de via flanko estas nepre kondiĉo de nia funkciado. La red.

Ĉtenaŝrŭm zaniklé esperantské rubriky v české NEDELI doporučujeme, aby si zajistili slovenský časopis stejného jména, kde naleznou celou stránku esperantských zajímavostí. Pište na adresu redakce: "NEDELA," Gorkého 17/VI p., Bratislava, Slovensko.

Naše jubilatka

Ve stále svěžesti a dobrém zdraví oslavila 23. května své pětasedmdesátiny Anna B á r o c h o v á, dlouholetá pracovnice našeho hnutí, čestná členka ČES, esperantistka od roku 1921. Již 42 let pracuje ve výboru Klubu esperantistů v Praze; funkci pokladní zde zastává již 32 let. Paní Bárachová vedla za tuto dobu kursy pro nevidomé a působila jako průvodkyně nevidomých esperantistů na světových kongresech. Obětavě vypomáhala v administrativních pracích v bývalém Svazu, v klubu po řadu let sama expedovala jeho Bulletin; dosud se stará o zahraniční esperantisty při jejich pobytu v Praze. A my jí všichni přejeme, aby se o zahraniční esperantisty a finance klubu starala ještě mnoho let.

NI EN JAPANIO

Vespera eldono de la plej granda japana ĵurnalo Asahi Simbun (eldonkvanto ĉirkaŭ 5 milionoj!) la 15-a de majo publikigis artikolon sub la titolo "Ĉeĥa Esperanto-Movado Rekonstruita. La aŭtoro estas japana bohemisto s-ano Kei K u r i s u, kiu konata al multaj ĉeĥaj esperantistoj.

Ve stejný den - 28. dubna 1969
od nás odešly sl. Anna K o n o p o v á (1897) a Věnceslava P i v o ň k o v á (1894), obě členky Klubu esperantistů v Praze.

42. KONGRES S A T (3. - 8. 8. 69)
v Novém Sadu, Jugoslávie. Organizační výbor a Jugoslávský esperantský svaz zve srdečně československé esperantisty k účasti.

**NI DEZIRAS AL NIAJ
LEGANTOJ AGRABLAN
TRAVIVON DE LIBERTEMPO**

STAV PŘIHLÁŠENÝCH ČLENŮ ČES PODLE JEDNOTLIVÝCH ESPERANTSKÝCH KROUŽKŮ

Praha - 96, Mělník - 44, Ostrava (VŽKG) - 40, Pardubice - 28, Žďár nad Sázavou - 28, Liberec - 25, Polička - 25, Plzeň - 24, Třinec - 24, Tábor - 23, Písek - 20, Hranice - 18, Olomouc (FKO) - 16, Jihlava (ZK) - 15, Teplice - 15, Opava - 14, Jihlava (DK) - 13, Haviřov - 12, Herbortice - 12, Hořice - 12, Stonava - 11, Svitavy - 11, Frýdlant v Čechách - 10, Lanškroun - 10, Moravské Budějovice - 10, Turnov - 10, Karlovy Vary - 9, Vyškov - 9, Kladno - 8, Žamberk - 8, Městec Králové - 7, Český Dub - 6, Semily - 6, Česká Lípa - 5, Choceb - 5, Most - 5, Humpolec - 4, Lichnov - 4, Skuteč - 4, Slavkov - 2.

CELKOVÝ STAV K 27. ČERVNU 1969 JE 7 0 4 Č L E N Ů.

V tomto počtu jsou zahrnuty i přihlášky jednotlivců, kteří žádají o přímé členství v Svazu a rovněž jednotlivců z různých EK, kteří zřejmě omylem zaslali přihlášku přímo na naši adresu. Tyto přihlášky postupně vracíme na jednotlivé EK, aby mohly být zahrnuty do společného seznamu.

Věříme, že do vydání příštího čísla se naše řady rozrostou tak, abychom vám mohli sdělit jméno tisícího člena Svazu. -pký-

K O R E S P O N D I D E Z I R A S

La redakcio akceptas senpage individuajn kaj kolektivajn korespondanancojn ks. el eksterlando. Bv. indiki agon, profesion kaj konkretan postulon. Represo dezirata.

s-ano Marianne ANDERSSON, Vintervädersgatan 3/IV, 417.36 Göteborg, S v e d i o, 21-jara, nova esperantistino kun gesamideanoj, kiuj skribas en Esperanto klare kaj simple.

- s-ano Karel MOLENDÁ, Dělnická 401/26, Ostrava-Poruba, ČEĚOSLOVAKIO - pri ĉ. t., interŝangi p. m. kun geamikoj el la tuta mondo.

- s-ano Zbigniew DELONG, Kraszewskiego la/14, Gieszyn, POLLANDO, 31-jara teknikisto, pri fotografado, p. m., b. k., lumbildoj, turismo, interŝango de vizitoj. Sciopovas ankaŭ la ĉeĥan kaj germanan.

- s-ano Dorothy OSALTER, 211 Waverley Road, Longhill Estate, Hull E. Yorkshire, England, BRITIO 15-jara komencantino, ŝatas dancan, tenison, legadon, naĝadon kaj kolektas diskojn.

- s-ano Dobroslava LÁZNIČKOVÁ, Netušilova 9, Brno-Husovice, 21-jara, ŝatas vojaĝadon kaj sportojn, kun amik/in/o el JUGOSLAVIO

- s-ano Ján BOMBARA, Velká Lesná 57, (Stará Ľubovňa), SLOVAKIO, kun eksterlando.

- s-ano Miroslav PECHTOR, Erbenova 13, Blansko, komencanto, kun amiko el iu simpatia lando pri konstru-arto, ĝardenoj kaj turismo.

- s-ano Vjeko PEŠUT, 19-jara amatora pentristo, Brestača 48, Novska, JUGOSLAVIO, pri diversaj temoj.

- s-ano John WARD, 193 Pooltown Road, Ellesmere Port, Cheshire, England, BRITIO - 13-jara komencanto, kolektas p. m. kaj futbalprogramojn.

- s-ano Ivana HEMERKOVÁ, J. Wolkra 2071, Pardubice - Dukla, 18-jara studentino kun 15 - 18-jaraj knabinoj speciale el NEDERLANDO, deziras interŝangi bildkartojn.

- L e t e r v e s p e r o n aranĝas en junio Esperantista Rondeto ĉe Uzina Klubo Sandrik, Školní 4, Vyškov, ČEĚOSLOVAKIO.

STARPO - oficiala organo de Ĉeĥa Esperanto-Asocio = redaktas: D-ro Josef Kavka, Jaroslav Mařík, ing. František Sviták, Ivo Železný = respondeca redaktoro: Oldřich Knichal = Adreso: Blanická 4, Praha 2

Josef Nesvadba

insulo de piratoj

OKCIDENTE DE TRINIDAD, EN LA JARO 17°

Okazis malfrue en aŭgusto, inter tagmezo kaj la sesa sonorado, okcidente de Trinidad, kiam ni povis sur la senventa flanko unue ekvidi ĉe la horizonto maston de pirata skuno. Unue ni vidis nur jardojn, poste vaĉkorbon, kaj antaŭespere jam la tutan ŝipon eĉ kun nigra flago sur la poupo. Ni ĉiuj atendis tion, ni sciis, ke ili sekvas nin jam el Liverpool. Pli surprizis nin eble, ke ili montriĝis nur tiel malfrue. Ni sciis, kiel bonvenigi ilin. Sur la ferdeko ni havis dekduon da tute novaj bombkanonoj, per kiaj ancorau ne estas ekipitaj eĉ ŝipoj de la reĝino, ni havis la plej bonajn musketojn el parizaj majstraj metiejoj, kiajn la soldataro de la franca reĝo havigos al si eble nur post kelkaj jaroj, kaj ĉiu el ili kostis pli ol paro da pursangaj usabaj virĉevaloj. Kaj sub la pruo estis amasego da pulvo, importita rekte el Italio, kie, tion ĉiu scias, oni produktas la plej bonan akvorezistan pulvon en la produktejo de Maestro Luigi. Kaj ancorau pli, ni proksimiĝis al tradoj. Estas konate, ke ĉiloke, kiam subite la maro trankviliĝas kiel oleo kaj ŝipoj haltas sub la brulanta suno, kiu kapablas konfuzi eĉ la plej viglajn sensojn, ke ĉiloke ĉio dependas de la ŝipanaro, kiu iam devas uzi eĉ remilojn kiel ĉe antikvaj galeroj. Miaj homoj estis decidoplenaj por ĉio. La viroj sur mia navigilo ja estis anoj de la plej bonaj Liverpoolaj familioj, elito de junaj viroj, ĝentilhomoj. Sole la stiletto apartenis al la marista gildo. Ni kunprenis lin, ĉar li estis rutina pri kompasoj kaj situoj de astroj, do li kapablis determini la direkton eĉ blinde. Mi forgesis jam multon de post mia lasta marvojaĝo. Miaj amikoj - ĉar sur la ŝipo ni ĉiuj estis amikoj - scias, kial ili veturas al la ekvatraj insuloj. Ili volas batali por sia idealo. Kontraŭe la piratoj navigadas nur por sia profito. Dum tutaj tagoj ili drinkaĉas rumon

OWOJA ARBE
1901 01107

kaj se ili haltas sur la ekvatoro, baldaŭ ili kaptas al si reciproke la gorgojn, pli frue ol ili havas tempon ekpreni la remilojn. Mi konas ilin. Mi konas la viraron de la kapitano Flint. Mi mem iam navigis kun li.

KIEL MI FARIĜIS PIRATO

Mia patro, Dio ĉiopova donu al li leĝeran ripozadon, havis malgrandan havenan gastejon apud malnova forlasita rodo en la distrikto Castle sude de Liverpool. Iu mortanta maristo, kiun mi priflegis kiel malgranda knabo, donis al mi skizon de mapo, sur kiu estis signita insulo, la plej riĉa kaj la plej bela en la tuta mondo - kiel tiu bona viro al mi diris sur sia mortlito. Li ĵurpetis min, ke mi forveturu tien sola, se mi iam en la vivo volas esti feliĉa kaj riĉa, ke mi forveturu tien kaj neniam venu reen. Tiam mi ne konsideris serioze la deliradon de la mortanto kaj lian skizon mi ĵetis sur fundon de mia vestkesto en la ĉambreto, kie mi loĝis kun miaj gefratoj, en la subtegmento de nia envetureja gastejo. Sed kiam en mia dekoka jaro perfidis min Mary, ĉar ŝi edziniĝis al la granda Jim, reveninta kiel ĉefserĝento el la milito kontraŭ la francoj, mi rememoris pri la insulo de la maljuna maristo, kiu estas malproksime kaj kie oni povas denove fariĝi feliĉa. Mi varbigis min por la unua ŝipo, kiu traveturis nian golfon, mi fuĝis el la hejmo kaj navigis multajn mejlojn sur la maro per la ŝipo, kiu okupiĝis pri pirata metio, ĝis je unu tago ni preteris mian serĉatan insulon. Ĝi estis eta insuleto en Okcidenta Hindujo, unuavide neniel okulfrapa. Tiam nokte mi saltis de sur la ferdeko kaj naĝis al ĝi. Tie mi surbordiĝis inter otarioj), strangaj bojantaj bestoj, kiuj terurigis min. Sed baldaŭ mi seniĝis de ĉiuj teruraĵoj. Loĝantoj de unusola vilaĝo sur la insulo gastame akceptis min, kvazaŭ mi estus ia dio. Kaj efektive, kiel mi eksciis, ilia religio atendis verdan dion, kiu venos el marondoj.

MI FARIĜAS ĈEFPASTRO

Oni fianĉigis min kun sia ĉarma reĝino, kiu loĝis en la unusola masonita domo de la vilaĝo. Mi fariĝis ilia reganto kaj ĉefpastro, kio ne estis malfacila por mi, ĉar ĉiuj homoj en tiu vilaĝo estis feliĉaj kaj kontentaj, ili ne devis multe labori, ĉar al ili disponigis ĉion la afabla naturo mem, ili ne devis vestadi sin, ĉar la klimato estis daŭre agrabla kaj ili neniam malpacis pro io, ĉar pro konstanta abundo ne ekzistis malboneco en iliaj koroj. Kaj ankoraŭ pli, malantaŭ la vilaĝo estis ora monteto, kie oni minis puran oron por ilaro de tiuj beatuloj. Ĉar oro estis la unusola metalo, kiun tiuj homoj konis. Ĉio sur tiu insulo estis el oro: ilaroj eĉ etaĝeroj, potoj eĉ kaldronoj, kuleroj eĉ lancoj, kiujn ili uzadis nur kiel ritajn instrumentojn, evidente kiel memoraĵon pri iliaj antaŭuloj, kiuj albor-diĝis iam sur la insulo. Feliĉa mi vivis tie.

KIAM ONI ESTAS FELIĈA?

Sed mi ne sciis aprezi mian feliĉon Baldaŭ mi komencis nostalgii, sola feliĉo ne sufiĉis al mi, mi volis fanfaroni per ĝi al miaj amikoj. Homo kvazaŭ bezonus por sia vivo spektantojn, kiuj povus envii al li. Homo kvazaŭ ne povus esti feliĉa sen malfeliĉo de aliuloj, tiel ŝajnis al mi. Kaj miaj insulanoj ne sciis envii. Ili pretigis al mi grandan fluson kaj liberlasis min iri, kiel ili opiniis, en la Cielon.

Ankaŭ ilia reĝino ne malesperis, kvankam mi pensis, ke ŝi amas min. Tiuj homoj ne sentis doloron pro io ajn, ĉar ili neniam suspektis la aliajn pro io. Kelkfoje mi ekpensis, ĉu tiu insulo ne estis la mita Utopio, pri kiu mi ofte audis.

MIA RESTADO EN LA ĈIELO

Almenaŭ tiel ŝajnis al mi, kiam mi revenis Liverpoolon. Kvazaŭ mi efektive estus en ĉielo. La oro, kiun mi alportis el la mita insulo, ĉie malfermis al mi la pordojn, alkondukis min en la plej altan societon kaj varbis por mi la plej bonajn kaj la plej brilajn amikojn. Sed ekzistis pli multe da similaj homoj. Kaj tiam ĉiu vidis: li revenis el malproksimaj maroj. Se li ne estis pirato, jen signo, ke li malkovris trezoron, aŭ novan teron. Persekutis min tuta amaso da aventuremaj nenionfarantoj. Ili traserĉadis miajn ĉambrojn, kiam mi ne catis hejme, koruptadis miajn servistojn kaj sendadis al mi la plej belajn hetajrojn por ellogi de mi la sekreton. Fine min renkontis la kapitano Flint, de kies ŝipo mi estis fuĝinta. Tiam estis ĉio evidenta. Li venis ĉe min kaj proponis al mi parton, se mi kondukos lin al mia trovejo. Mi volis malakceli la eventojn. Mi sciis, ke mi ne povas ŝanĝi multon. La kapitano bone memoris, sur kiu latitudo mi malaperis. Eĉ se mi diros al li nenion, li veturos tien je propra risko kaj el-murdos miajn bonfarintojn. Mi promesis al li decidiĝi dum unu semajno.

MI PAROLAS KUN LA REĜINO

Je la dua tago mi tuj forveturis Londonon. Samvespere mi akceptis la reĝino. Ŝi jam audis pri mia riĉaĵo, ŝi diris ridetante. Memkompreneble ŝi volontas plenumi mian deziron kaj protekti mian insulon per sia ŝiparo kontraŭ la kapitano Flint, se mi indikos al ŝi la pozicion de la insulo, kie ŝi nomos min guberniestro kun alta salajro kaj mi estos avancigita en kavaliran rangon. La riĉaĵoj de la insulo eĉ ĝiaj loĝantoj apartenas memkompreneble al la krono. Tiom diris la reĝino. Sed mi konas la soldataracion, kiu servas en kolonioj de Ŝia Regina Moŝto. Kia estas la diferenco inter ĝi kaj la kapitano Flint? La plej bonaj piratoj estas de-temp-al-tempo akceptataj en rangon de nobelaro, tia estas la kutimo, direktata per oro. Mi hastis Liverpoolon.

SOCIETO POR SAVI LA INSULON

Ĉi tie mi fondis kun miaj amikoj, sindonaj al pli altaj moralaj principoj, nobelidoj, kiuj plejparte ne konsentis kun dura agado de siaj patroj, novan societon. Por tuta mono, kiun ni havis, ni aĉetis ekipaĵon kaj armilaron, okupis la ŝipon, kiun mi konstruigis jam antaŭ tempo, kaj sekrete ni eknavigis el la haveno. Nia celo estis klara: ni savos la lastan angulon de la mondo, kie homoj sin sentas ankoraŭ feliĉaj, ni helpos al ili defendi ilian Utopion, ni montros nian homan dignon. Tia aventuro indas ĝentilhomojn. Rapide ni navigis for. Sed la kapitano Flint ne maldiligentis. Kaj hodiaŭ inter la tagmezo kaj la sesa sonorado, okcidente de Trinidad, ni povis sur la senventa flanko ĉe la horizonto unue ekvidi la maston de lia skuno. Mi havis ankoraŭ unu surprizaĵon. En la subferdeko estis lokitaj sakoj plenaj de luidoroj, gineoj, cekinoj, muadoroj, denaroj kaj taleroj, kiujn mi volis elŝutigi inter la maristaron, kiam ilia ŝipo alproksimiĝos. Mi scias, ke tia pirato oferas eĉ la plej fidelan amikon pro unu luidoro. Mi jam imagis, kiel ili luktaĉos inter si pro havaĵo, kiu jam nenien valoras por ni.

SED INTERVENIS LA TRIA SKUNO

La duan tagon, baldaŭ post la mateno, ĝi preterveturis nin kaj salutis per pafo el ambaŭ malgrandaj kanoj. Ĝi estis militskuno de Ŝia Reĝina Moŝto. Jam ĝi atendis nin en akvoj, proksimaj al mia insulo. Ĝi alhokis sin ĉe la ŝipo de la kapitano Flint kaj komenciĝis kruela masakro. La piratoj kaj la soldatoj unu al la alia disbatadis la kapon pro predo, al kiu ni estis gviditaj ilin. Feliĉokaze per tio ili retenigis ĝis la vespero. Mia observisto en la vaĉkorbo svenis. Li estis filo de Lordo Macpherson kaj neniam en sia vivo li pensis, ke homoj povas esti tiel kruelaj reciproke al si, li forgesis, ke lia patro mem iam komandis la skunojn de Ŝia Reĝina Moŝto.

NI SAVAS LA INSULON

Matene la duan tagon ni albordiĝis ĉe mia insulo. Oni vidis nek la piratojn nek la registarajn. Do ni havis kelkajn horojn da tempo. La vilaĝanoj bonvenigis mia kun entuziasmo, la reĝino ekploris. Ili volis aranĝi grandan feston, ĉar ili opiniis, ke mi revenas kiel potenco dio kun tuta akompanantaro de sanktuloj. Kaj eble ili preskau pravis. Ĉiuj miaj kunuloj estis trapenetritaj de nobla penso: savi ilin. Rapide mi rakontis al ili pri la danĝero. Pri tio, ke post kelkaj horoj alnavigos malamikoj, kiuj volos prirabi kaj eble eĉ mortigi ilin. Ili ne komprenis min. Ili ne sciis, kio estas malamiko. Kaj penso, ke homo povas mortigi homon kvazaŭ li estus besto, ŝajnis al ili ridinda. Ili ne komprenis min kaj anstataŭe preparis por ni brilan regalon, dum

kiu dancis je nia honoro la plej belaj knabinoj kaj la plej belaj knaboj el la komunumo. Jam ni kombinis, kiun por kiu tasko uzi en la defendo. Sed ili ne estis konvinkeblaj. Miaj amikoj malpacience rigardadis al la horizonto, ĉu ne aperos baldaŭ la skunoj de niaj persekutantoj, malpacience ni klopodis interrompi la regalon. Sed ili estis fortaj, kiam ajn ni volis defendi nin, ili sidigis nin en orajn brakseĝojn kvazaŭ infanojn. Ili kiel koskonaj batalantoj, mi pensis. Sed kiel ni devigos nin al tio? La dancado baldaŭ ekposedis la tutan komunumon. Tion mi konas, ili pasigas sian vivon per nobla konkurado, per ludoj kaj danco. Nun oni dancos ĝis senfortiĝo. Miaj amikoj estis malfeliĉaj. Ĉu ni ne sukcesos savi tiun ĉi popolon? Iliaj knabinoj estas tiom belaj kaj ilia vino tiom ebrietiga, ĉu ankau ni forgesos la taskon, kiun ni starigis al ni? Tiam al ni ĉiuj konsilis la ŝipano Israel Handy, kiu unusola estris la radon kaj tial akompanis nin. En la subferdeko estas multaj feraj globoj, garnitaj per ĝenoj, per kiuj oni povas kateni homon. Ni alligos la ferajn globojn sur iliaj kruroj kaj tiel ni povos pli facile regi ilin. Kiam ili falis pro senfortiĝo post la dancado kaj tuj ekdormis, ni komencis la laboron. Ni vestis al ili kirasojn kontraŭ musketaj kugloj, surkapigis al ili kaskojn kaj sur iliajn krurojn donis multfuntajn pezaĵojn.

MI MURDAS

La virinoj volis nin reteni. Ili ne komprenis, kion ni volas fari al iliaj viroj. Handy denove konsilis al ni: la virinojn ni fermos en la domoj. Se iu eliros, ni pafos ĝin. Mi klopodis klarigi tion al la reĝino. Sed ŝi ne komprenis min, ŝi volis eki kriadon, ŝi volis veti la virojn, kiujn ni armis dum la dormo. Mi devis stopi ŝian buŝon, sed ŝi defendis sin tutforte, ŝi ne volis esti prudenta, mi sciis, ke ŝiaj ekkrioj vekus la insulon, malebligus ĝian defendon kaj ŝin viktimizus al la piratoj. Mi volis ŝin savi, mi ekpemis ŝian buŝon, ŝian gorgon kaj sufokis ŝin.

Intertempe la indiĝenoj vekigis. Nenion ili atentis nian klarigadon, ili malatentis la musketojn, per kiuj mi volis instrui al ili pafadon. Ili deŝiris de si la ŝirmajn kontraŭpafajn kirasojn kaj facile - pro sia ega forto - fortordis niajn pezaĵojn, kiuj, kiel Handy malkretigis al mi, estis sur nia ŝipo por kargo de sklavoj. Ĝi estis fariĝonta sklavista ŝipo. La indiĝenoj ekatakegis nin. Unufoje mi vidis ilin furiozaj. Ili eksiegis nin en la unusola masonita domo. Nenion ili permesis ekspliki kaj kiam mi elpaŝis antaŭ ilin, ili ĵetis kontraŭ min sian unusolan oran lancon. Ĝi skrapetis min sur la ŝultro. Kaj poste ili komencis ĵetadi ŝtonojn, alportis siajn tranĉilojn kaj pretigadis antaŭ ni novajn kaj novajn lancojn. Ili ekatakis kaj ni devis pafadi kontraŭ ilin. Ni havis sufiĉe da musketoj kaj ankau da pulvo. Miaj ĝentilhomoj estis eminentaj pafantoj. Casado estis inter iliaj ŝatataj distroj. Ni pafadis eĉ kontraŭ virinojn, ĉar ili plej endanĝerigadis

nin per brulantaj branĉoj, kiujn ili jetadis sur la tegmenton. Jam ŝajnis, ke ni forbrulos, ĉu ke iu tia branĉo eksplodigos barelon da pulvo kaj jetos nin ĉiujn en aeron. Ni plifortigis la pafadon. Kaj vento disportis la fajron tra la tuta vilaĝo.

KIU NIN FINE SAVIS

Estis la kapitano Flint, la unuokululo, eterne kun papago sur sia ŝultro, kiu kriis fivortojn tra la tuta insulo. Ankaŭ liaj maristoj sekris surprizite. Ili sukcesis dronigi la registaran galeron kaj volis mem okupi la insulon. Kaj ni antaŭvenis ilin. Ili vidis nian laboron. La vilaĝo brulis, la indiĝenoj ĝemis sur la tero. La piratoj akceptis nin inter sin.

INSTRUO

Depost tiu tempo, senkompatate mi ŝipveturadas tra la maroj. Mi akceptis la nomon Skeletulo kaj ĉiuj ŝipoj turniĝas al havenoj, kiam ili nur ekvidas mian flagon. Angla reĝo, kiu surtroniĝis post la reĝino, eĉ hispana-reganto jam dufoje sinsekve proponis al mi tutan eskadronon, por gvidi ĝin kontraŭ Hispanion aŭ kontraŭ Anglion. Sed mi ŝipveturadas memstare tra la maroj kun miaj ĝentilhomoj kaj praktikas mian metion kvezau ian malbenon, ĝis mi savos min, ĝis iu diros al mi, kie mi faris la eraron.

KIU DIROS TION AL MI?

(Laŭ malnova teksto, malkovrita en sigelita botelo, elmergita de kapitano Stevenson sude de Corso Castello, okcidente de Tortuga, el la angla lingvo tradukita kaj notita la 8-an de decembro 19^{oo}.)

El la ĉeĥa tradukis Adolf Staňura

▲ Josef N e s v a d b a (1926) - konata ĉeĥa verkisto, aŭtoro de scienc-fikciaj prozaĵoj. Inter ili famiĝis kolekto de rakontoj La Morto de Tarzano, el kiu estas ankaŭ la nia.

Notoj de la tradukinto:

- °) bestoj, latine otaria
- °°) tiamaj fremdaj moneroj - retrovebla en PV.

BELETRA ALDONO DE STARTO+BELETRA ALDONO DE STARTO+BELET

Sekce mládeže Českého esperantského svazu byla založena v Brně 30. března 1969. Její organizační řád byl předsednictvem ÚV ČES schválen 23. dubna. Dnes je 22. června a Sekce prakticky ještě nemá členy. Proč, když SM ČSEV měla v českých zemích přes 800 členů?

Vysvětlení je kupodivu snadné. Podle stanov ČES může být členem Sekce pouze člen Svazu. Háček č. 1. Kluby nespíchají s odesíláním přihlášek svých členů, mezi nimiž jsou pochopitelně i mládežníci. Svaz nemá dosud místnosti a nevypadá to, že by je v nejbližší budoucnosti získal. Jeden člověk v provizorním sekretariátu Svazu nemůže všechno sám stačit. Háček č. 2. Sekce je momentálně také bez místnosti, takže pražští členové výboru musí chtě-nechtě brzdit svou pracovitost a shánět místnost, v které by mohli pokračovat v práci. Háček č. 3. Po potvrzení a sečtení to vypadá, že první členy bude Sekce mít až napodzim.

Pokud to tak opravdu nemá dopadnout, popohánějte své kluby nebo pošlete přihlášku a členský příspěvek přímo Svazu (pokud ve vašem nejbližším okolí není žádný esperantský klub). Členské příspěvky Svazu činí pro výdělečně činné 48,-- Kčs, pro nevýdělečně činné (studenti, vojáci apod.) pouhých 24,-- Kčs. To vše plus 10,-- Kčs na zápisné. Členství v Sekci je po zaplacení těchto příspěvků už naprosto bezplatné a pouze bloud by pohrdl nabízenými výhodami. Stačí jen vyplnit a odeslat na adresu Sekce přihlášku, kterou automaticky pošleme každému členu Svazu, který se dosud nepřehoupl přes hranici třiceti let.

To by snad bylo pro dnešek všechno. Hezky si užijte prázdniny, případně dovolenou a za dva měsíce na shledanou.

-P-

PŘIJEDTE DO LANČOVA!

I letos, stejně jako již po řadu let, je pořádán Letní esperantský tábor, který se pro mnoho esperantistů, hlavně mladých, stal pravidelným cílem. Ti, kteří sami prožili nějaký ten den v táborovém prostředí mi jistě řeknou pravdu, že to stálo za to. A těm mladým esperantistům, kteří touží po romantice, přátelství, zábavě, odpočinku, ale i studiu mezinárodního jazyka, a kteří dosud váhají, pak vřele doporučuji, aby se do Lančova určitě přijeli podívat a aby s námi prožili dva týdny v mládežnickém turnusu.

Dopolední vyučování probíhá ve skupinách dle jazykové vyspělosti a je o to zajímavější, že se odehrává volně v přírodě. Své znalosti všichni mohou uplatnit již odpoledne při konverzaci se zahraničními účastníky tábora, či při lovu zeleného bobříka. Po obědě bývá program buď individuální nebo společný. Někdo dá přednost koupání, jiný si zase na loďce vypluje trochu dál po Lančovské zátocce, někdo má rád volejbal a turisté se těší na výlety na zříceninu Cornštejn, na hrad Bitov nebo do Lednice. Věřte, že po tolika krásných a příjemných chvílích budete z tábora odjíždět s těžkým srdcem, a že se další rok vrátíte do Lančova zas.

Proto nemeškejte a co nejdřív odešlete své přihlášky, tábor začne co nevidět.

Jaroslav Adamec

A nám nezbyvá, než k dopisu několikanásobného účastníka SETu přidat jen několik nezbytných údajů. - Pro mládež od 12 do 30 let je rezervován druhý běh od 27. 7. do 9. 8. Celkový pobyt stojí Kčs 380,--; pro mládež do 15 let Kčs 350,--.

A kde se máte přihlásit? Pište na adresu: Klub esperantistů, Osvětový dům Bedřicha Václavka, T ř e b í č.

Jaromír Šavda

La Ŝtono

Tiu stranga ŝtono kuŝis sur neĝo, pro tio la homo devis rimarki ĝin. Revenante el posttagmeza labor-sekcio li kauretis en vintra surtuto, ĉar la hidrargo en la termometro falis profunde sub la ruĝan signon. La luno lumis, ĝia lumo obligis per reflektado vastetenda kaj ĉion brakumanta neĝa plataĵo, sur kiu la ŝtono estis la unu-sola nigra punkto.

Komence li piedfrapis ĝin. La ŝtono forsaltis de lia ski-boto, ne malproksimen, nur kelkajn metrojn, kaj denove kuŝis sur blanka vojo. La homo klinigis kaj prenis la ŝtonon en manon. Ĝi estis elradianta maldekstara varmon, varmigis la manplaton - sed estis seka; la neĝo ne fandiĝis sur ĝi.

La homo enpoŝigis la ŝtonon kaj tenis la manon sur ĝi. Varma, kiun ĝi produktis, estis agrabla: la fingroj estis malrapide liberigantaj el sia glacia frostrigideco.

Li alvenis hejmen. Tio signifas la ĉambron de vilaĝa kafejano, li loĝis ĉi tie sola. Ĝi jetis supraĵan rigardon sur la ŝtonon. Ĝi estis glata, ovalforma, preskaŭ simetria, ĝi lovis brile ruĝan koloron. Serpense li denove enpoŝigis ĝin en la surtuton.

Kiam matene eksonoris lia vekhorloĝo - ĝi estis malnovega, jam kelkfoje riparata mekanismo, staranta sur seĝo de ligno - li miris. Estis ankoraŭ mallume, kvankam forĝiste faritaj montriloj montris jam duonon post la oka. Denove ĝi kronigis, prefere forĵeti ĝin en rubejon, ekpensis li malborbore kaj dormeme prilumigis per elektra poŝlampeto sian brakhorloĝon. Ĝi montris la saman horon. Li ellitigis, ĝi treme kaj tremante de malvarmo falis sin.

Ĉar la aŭtobuso en la urbon forveturadis de la Kruco kvaronon post la naŭa, li devis pa-

NI NIA PROGRAM-DEKLARO NI PROKLAMIS, ke ...ni kunlaboros kun organizoj, defendantaj la homrajtojn kaj batalantaj kontraŭ la lingva diskriminacio, precipe kun Societo por la Homrajtoj... Sed baldaŭ post kiam ni forsendis leteron kun propono pri kunlaboro al SHR, la societo batalanta por homaj rajtoj estis en Ĝenio la 13-an de majo malpermesita laŭ la decido de Ministerio de Internaj Aferoj de Ĝenio. Mianigita per tio, ke "...ĝisnuna agado de Societo por Homrajtoj pruvas, ke ĝi funkcias pri organizo plenumanta funkcion de politika organizo, aktive aganta en Ĝenio kaj ĝiaj civitanoj...". Pro nesufico de spaco ni citos nur finon de la lasta letero de ĝiaj membroj.

"...Ĉiu el vi vivu tiel, ke li prenu eĉ ne ion da libero de aliuloj kaj liberu al ĉiuj deziru, ke li al neniu faru maljustaĵon kaj restu en ĉiuj cirkonstancoj homo.

Ni certas, ke vi en via vivo faros ĉion por efektiviĝi niajn fundamentajn principojn: senigi homojn de timo kaj ne esti flegma al sorto de aliulo.

Kaj ni ankaŭ certas, ke ne nur la vero, sed ankaŭ homeco en la tuta mondo venkos..."

pidi por kapti ĝin. Sed erari-
gis lin la mallumo, kiu ĝis nun
regis ĉie.

En la stacion li alkuris
prekcau senspire. Li denove ri-
gardis la horloĝon. Komencis
tagiĝi. Gi montris - surprize -
svoronon post la oka. Ĉu mi
frenezigiĝis, li demandis sin
memu. Nenio atestis pri baldaŭa
reveno de aŭtobuso. Eĉ vojaĝon-
toj, kiuj ordinare ĉe la Kruco
atendas, ne staris en la sta-
cio.

Estus pli bone iri hejmen,
tio estas ja absurde, ne povas
esti pli malfrue ol ĉirkau la
ropa, maksimume je duono pli.
Li denove rigardis la brakhor-
loĝon. Ĉiam ankoraŭ estis kva-
riono post la oka. Ĝi ĉesis
funkcii, venis al li la ideo.
Li metis ĝin al orelo, sed ĝi
funkciis.

La korpo en la vintra surtuto
estis malrapide malvarmiĝanta,
li eksentis froston. Li meĥani-
ke enpoŝigis la manojn kaj pal-
pe trovis la ŝtonon. Li ekĝo-
jigis, pensante, ke li varmigis
siajn manojn. Sed la ŝtono es-
tis tute malvarma.

Intertempe la lumo pliinten-
siĝis. Li elpoŝigis la ŝtonon
kaj jetis rigardon al ĝi. Li
trovis nenion okulfrapan. Ĝi
ŝajnis esti pli malgranda kaj

pli malpeza ol hieraŭ. Ordinara
hele griza ŝtono...

Estas strange, hieraŭ ĝi es-
tis ruĝa.

Kaj ĉu vi scias tion tute
certe? demandis lin ene lia dua
interna voĉo. Tiu dua voĉo na-
ŝatis misterojn kaj sorĉojn,
kaj ĉar ĝi en lia interno su-
perregis, li estis homo sobra
kaj tute normala, kion dirus la
psikiatroj.

La aŭtobuso venis post du ho-
roj. La pasaĝeroj estis eniran-
taj sen grumbloj: evidente ĉie
estis en ordo. La homo estis
frostrigida kaj grumblema, sed
hontis demandi aliulojn, kio
propre statas la afero.

Nur posttagmeze en la laboro
venis al li ideo, ke frenezigo
de la vek- kaj brak-horloĝoj
povus esti iel interligita kun
la ŝtono. Mi devas dumvoje hej-
men forĵeti ĝin, li promesis al
si.

Li trovis ĝin post la labor-
sekcio en poŝo de la surtuto
kaj meditante li longe turnadis
ĝin en la mano. Li ne forĵetis
ĝin. Li estis pensanta pri ĝi
jam tro longe. Mi devas solvi
la enigmon de tiu ĉi ŝtono,
postulis kategorie lia vana,
romantika interna voĉo.

Hejme li preparis pezan haki-

Tyresö. Tiu ĉi nomon vi tre versajne neniam antaŭe aŭdis. Sed certe vi aŭ-
dis la nomon de Stockholm. Jen, Tyresö estas ĝia moderna antaŭurbo. Kiel ĝi estas
por ni interesa? En la jaro 1969 ĝi fariĝas centro de la junulara E-movado de la
tuta mondo, ĉar ĝuste en ĝi okazos inter 3 - 10 de aŭgusto 1969, de dimanĉo ĝis
marto, tuj post la UK en Helsinki, la 25-a Internacia Junulara Kongreso de
1969. Kaj kotizoj? De 30 ĝis 39 usonaj dolaroj. Adreso: 25-a IJK, Myggdalsvägen
10, S-135 00 Tyresö, Svedio. BONAN VOJAĜON!

Ĉu vi volas ricevi preskribon por feliĉo? Do bonvolu skribi al Tensho Kotai Jin-
gu Kyo, Tabuse, Yamaguchi-ken, JAPANIO.

Mi petas pardonon de niaj eksterlandaj legantoj pro tio, ke tiu ĉi numero de JP
estas escepte certaparte nacilingva.

Pluan pardonon mi petas de komitatano de nia Sekcio s-ano Vladislav Hasala pro
mistajpo de liaj nomo kaj adreso. Ĝuste devas esti Vladislav Hasala, S. K. Neu-
manna 37, H o d o n i n.

lon. Li laboregis duonhoron, sed ne sukcesis forfendi de la ŝtono eĉ fragmenteton. Ĝi estis freneziga. Li ekhejtis kaj jetis la ŝtonon en fajron. Ĉasante ĝin post duonhoro de tie, li brulvundis siajn manojn de ardaĵ karbrekrementoĵ. Sed la ŝtono olivarmigis nur etete.

Sed mi ne frenezigos, mi ne, li ordonis al si. Li pakis la ŝtonon en skatolon, en letero plena de gramatikaj eraroj pri-ekribis siajn aventurojn, kaj sendis tion ĉion al esplor-instituto.

- - -

Estis jam malfrus somero, kiam juna scienca aspiranto, enuigita kaj lacega pro vermego, rememorigis pri sendaĵo, kiu antaŭ iom longa tempo, vintre, venis kun tiel stranga letero. Li tralegis ĝin ankoraŭfoje, pikanis kaj prenis la skatolon en la manon. La ŝtono estis en ĝi. Griza, malverma, tute malpelega. Li pesis ĝin kaj konstatis specifan pezon: nulo ko-

Kun plua rikano li rememoris, ke nekonatulo, sendinta ĝin ĉi tien, frapegis la ŝtonon per peza hakilo. Li premis la akon en pugno. Ĝi disŝprucis kiel malplena ovoŝelo.

La juna scienca aspiranto surpris per mikrometra ŝtango fragmenton de ŝelo, observita per mikroskopo kaj trovita sur la interne flanko de la ŝelo restis subtila, preskaŭ imperceptebla ŝpinajo, analoge al araneaĵo, sed absolute nelogika en sia ordo. Ĝi estis arkitektura pli bagatela ol la araneaĵo. Ĝi estis difektebla per nura spektaro.

La juna viro prenis la fragmentojn, skatolon kaj leteron kaj forjetis ĉion en paperkorbon. Senekscite li bruligis al si cigaredon. Ie en la angulo de lia menso estiĝis subita ideo, ke eble povus temi pri la ekstertera kreaĵo. Sed la juna aspiranto tuj forpelis tiun ideo. Li ja ne estis romantikulo, sed klerulo, kaj sciis pri la lernejo, ke probablecota vizito estas nur unu kontraŭ la deksepa potenco de la

el
Rakontoj el la Tria Tempo
tradukis -P-

HUMORO EN KRIZA TEMPO

Konsol-gruko

La temp' terura estas, ve!
Sed optimisto restas mi ĝisoste.
Konsolas min konstante, ke
pli bone estas nun ol iĝos poste.

Kumbel

Ĉu la enhavo de JP plaĉas al vi? Ne plaĉas? Do plibonigu ĝin! Verdire ni ne atendas, ke tiu ĉi alvoko havus ian rezulton. Estis ja jam multe da tiaj alvokoj... Sed vere vi neniam provis ion traduki aŭ eĉ verki? Ne forĵetu viajn verkaĵojn en paperkorbon, sed en poŝtkeston! Nian adreson bonvolu legi malsupre.

JUNULARAJ PAĜOJ - oficiala organo de Junulara Sekcio de Ĉeĥa Esperanto-Asocio =
redaktas: la Komitato = Adreso: poŝtkesto 168, Praha 1,
Ĉ E Ĥ I O, ĈEĤOSLOVAKIO